

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 13. julija 2023*

„Predhodno odločanje – Člen 19(1), drugi pododstavek, PEU – Pravna država – Učinkovito sodno varstvo na področjih, ki jih ureja pravo Unije – Neodvisnost sodnikov – Primarnost prava Unije – Člen 4(3) PEU – Obveznost lojalnega sodelovanja – Odvzem imunitete pred kazenskim pregonom sodniku in suspenz tega sodnika s strani Izba Dyscyplinarna (disciplinski senat) pri Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče, Poljska) – Neobstoj neodvisnosti in nepristranskosti tega senata – Sprememba sestave senata, ki odloča o zadevi, ki je bila dotlej zaupana temu sodniku – Prepovedi nacionalnim sodiščem, da podvomijo o legitimnosti sodišča, ogrozijo njegovo delovanje ali presojujejo zakonitost oziroma učinkovitost imenovanja sodnikov ali njihovih sodniških pristojnosti, sicer se naložijo disciplinske sankcije – Obveznost zadevnih sodišč in organov, pristojnih za imenovanje in spremembo sestave sodišča, da se vzdržijo uporabe ukrepov odvzema imunitete in suspenza zadevnega sodnika – Obveznost teh sodišč in organov, da ne upoštevajo nacionalnih določb, ki določajo navedene prepovedi“

V združenih zadevah C-615/20 in C-671/20,

katerih predmet sta predloga za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ju je vložilo Sąd Okręgowy w Warszawie (regionalno sodišče v Varšavi, Poljska) z odločbama z dne 18. novembra 2020 in 9. decembra 2020, ki sta na Sodišče prispeli na ta datuma, v kazenskih postopkih zoper

YP in druge (C-615/20),

M. M. (C-671/20),

ob udeležbi

Prokuratura Okręgowa w Warszawie,

Komisja Nadzoru Finansowego in drugih (C-615/20),

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik, L. Bay Larsen, podpredsednik, A. Arabadjiev, predsednik senata, A. Prechal (poročevalka), predsednica senata, E. Regan in L. S. Rossi, predsednika senatov, M. Ilešič, N. Piçarra, I. Jarukaitis, A. Kumin, N. Jääskinen, sodniki, I. Ziemele, sodnica, J. Passer, Z. Csehi, sodnika, in O. Spineanu-Matei, sodnica,

* Jezik postopka: poljščina.

generalni pravobranilec: A. M. Collins,

sodna tajnica: M. Siekierzyńska, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 28. junija 2022,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Prokuratura Okręgowa w Warszawie S. Bańko, M. Dubowski in A. Reczka,
- za YP B. Biedulski, advokat,
- za poljsko vlado B. Majczyna, K. Straś in S. Żyrek, agenti,
- za belgijsko vlado M. Jacobs, C. Pochet in L. Van den Broeck, agentke,
- za dansko vlado J. Farver Kronborg, J. Nymann-Lindegren, V. Pasternak Jørgensen in M. Søndahl Wolff, agenti,
- za nizozemsko vlado M. K. Bulterman, M. A. M. de Ree in C. S. Schillemans, agentke,
- za finsko vlado H. Leppo, agentka,
- za švedsko vlado A. Runeskjöld in H. Shev, agentki,
- za Evropsko komisijo K. Herrmann in P. J. O. Van Nuffel, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 15. decembra 2022

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predloga za sprejetje predhodne odločbe se nanašata na razlago člena 2 in člena 19(1), drugi pododstavek, PEU, člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), načela primarnosti prava Unije, načela lojalnega sodelovanja, določenega v členu 4(3) PEU, in načela pravne varnosti.
- 2 Ta predloga sta bila vložena, na eni strani, v okviru kazenskih postopkov, ki jih je Prokuratura Okręgowa w Warszawie (regionalno državno tožilstvo v Varšavi, Poljska) začelo proti YP in drugim zaradi različnih kaznivih dejanj, in na drugi strani, v okviru postopka, ki teče med navedenim regionalnim državnim tožilstvom in M. M. v zvezi z ustanovitvijo prisilne hipoteke na nepremičnini, ki je v lasti zadnjenavedenega.

Pravni okvir

Ustava

- 3 Člen 45(1) Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (ustava Republike Poljske) (v nadaljevanju: ustava) določa:

„Vsakdo ima pravico, da o njegovi zadevi pravično, javno in v razumnem roku odloči pristojno, neodvisno in nepristransko sodišče.“

- 4 V skladu s členom 179 ustave sodnike imenuje predsednik republike na predlog Krajowa Rada Sądownictwa (nacionalni sodni svet, Poljska) (v nadaljevanju: KRS) za nedoločen čas.

- 5 Člen 180 ustave določa:

„1. Sodniki so neodstavljeni.

2. Sodnik proti svoji volji ne more biti razrešen, suspendiran ali premeščen na drugo sodišče ali na drug položaj, razen na podlagi sodne odločbe in le v primerih, ki so določeni z zakonom.

[...]“

- 6 Člen 181 ustave določa:

„Sodnika je mogoče kazensko preganjati ali mu odvzeti prostost le s predhodnim soglasjem sodišča, določenega z zakonom. [...]“

Zakon o vrhovnem sodišču

- 7 Z ustawa o Sądzie Najwyższym (zakon o vrhovnem sodišču) z dne 8. decembra 2017 (Dz. U. iz leta 2018, pozicija 5) je bil znotraj Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče, Poljska) med drugim uveden nov senat, imenovan Izba Dyscyplinarna (disciplinski senat) (v nadaljevanju: disciplinski senat), določen v členu 3, točka 5, tega zakona.

- 8 Z ustawa o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (zakon o spremembah zakona o organizaciji splošnih sodišč, zakona o vrhovnem sodišču in nekaterih drugih zakonov) z dne 20. decembra 2019 (Dz. U. iz leta 2020, pozicija 190), ki je začel veljati 14. februarja 2020, je bil spremenjen zakon o vrhovnem sodišču, med drugim z vključitvijo nove točke 1a v člen 27(1) zadnjenavedenega zakona.

- 9 Člen 27(1) tako spremenjenega zakona o vrhovnem sodišču določa:

„Disciplinski senat je pristojen za:

1. disciplinske zadeve:

[...]

(b) ki jih obravnava [Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče)] v zvezi z disciplinskimi postopki, ki potekajo na podlagi teh zakonov:

[...]

– [ustawa – Prawo o ustroju sądów powszechnych (zakon o organizaciji splošnih sodišč) z dne 27. julija 2001 (Dz. U iz leta 2001, št. 98, pozicija 1070)],

– [...]

[...]

1a. zadeve v zvezi z izdajo dovoljenja za začetek kazenskega postopka zoper sodnike, pomožne sodnike, državne tožilce in nadomestne državne tožilce ali za odreditev njihovega pripora;

[...]“

Zakon o organizaciji splošnih sodišč

10 Člen 41b zakona o organizaciji splošnih sodišč, navedenega v točki 9 te sodbe, kakor je bil spremenjen z zakonom z dne 20. decembra 2019, naveden v točki 8 te sodbe (v nadaljevanju: zakon o organizaciji splošnih sodišč), določa:

„1. Organ, pristojen za obravnavo pritožb ali zahtev v zvezi z dejavnostjo sodišča, je predsednik tega sodišča.

[...]

3. Organ, pristojen za obravnavo pritožb v zvezi z dejavnostjo predsednika [Sąd Rejonowy (občinsko sodišče, Poljska)], predsednika [Sąd Okręgowy (regionalno sodišče, Poljska)] oziroma predsednika [Sąd Apelacyjny (višje sodišče, Poljska)], je predsednik [Sąd Okręgowy (regionalno sodišče)], predsednik [Sąd Apelacyjny (višje sodišče)] oziroma [KRS].“

11 Člen 42a zakona o organizaciji splošnih sodišč določa:

„1. V okviru dejavnosti sodišč ali sodnih organov ni dovoljeno podvomiti o legitimnosti [sodišč], ustavnih organov države ter organov za nadzor in zaščito prava.

2. Splošno sodišče ali drug organ oblasti ne more ugotavljati ali presojeti zakonitosti imenovanja sodnika ali pristojnosti za opravljanje sodniške funkcije, ki izhajajo iz tega imenovanja.“

12 Člen 47a(1) tega zakona določa:

„Zadeve se sodnikom in sodnikom prisednikom dodeljujejo naključno glede na posebne kategorije zadev, razen v primeru dodelitve zadev sodniku, pristojnemu za denarno kazen.“

13 Člen 47b navedenega zakona določa:

„1. Sprememba sestave sodišča je lahko dopustna le, če zadeve ni mogoče obravnavati v obstoječi sestavi sodišča ali če obstaja trajna ovira za to, da bi ta obstoječa sestava obravnavala zadevo. Določbe člena 47a se uporabljajo smiselno.

[...]

3. Odločbe iz [odstavka 1] [...] sprejme predsednik sodišča ali sodnik, ki ga ta predsednik pooblasti.“

14 Člen 80 zakona o organizaciji splošnih sodišč določa:

„1. Sodnikom je mogoče odvzeti prostost ali proti njim uvesti kazenski pregon le z dovoljenjem pristojnega disciplinskega sodišča.

[...]

2c. Disciplinsko sodišče sprejme sklep, s katerim dovoli začetek kazenskega postopka zoper sodnika, če so sumi zoper njega dovolj utemeljeni. V sklepu se odloči o dovoljenju za začetek kazenskega postopka zoper sodnika in pojasnijo razlogi za to.

[...]“

15 Člen 107(1) tega zakona določa:

„Sodnik disciplinsko odgovarja za neizpolnitve poklicnih obveznosti (disciplinske kršitve), vključno v primeru:

[...]

2. dejanj ali opustitev, ki lahko onemogočijo ali resno ogrozijo delovanje pravosodnega organa;

3. dejanj, s katerimi se podvomi o obstoju delovnega razmerja sodnika, učinkovitosti imenovanja sodnika ali legitimnosti ustavnega organa Republike Poljske;

[...]“

16 Člen 110(2a) navedenega zakona določa:

„[...] V zadevah iz člena 80 [...] je pristojno sodišče na prvi stopnji Sąd Najwyższy [(vrhovno sodišče)] v sestavi sodnika posameznika, ki je član disciplinskega senata, na drugi stopnji pa [Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče)] v sestavi treh sodnikov, ki so člani disciplinskega senata.“

17 Člen 129, od (1) do (3), tega zakona določa:

„1. Disciplinsko sodišče lahko suspendira sodnika, zoper katerega se je začel disciplinski postopek [...], in sicer tudi če sprejme sklep, s katerim dovoljuje uveljavljanje kazenske odgovornosti zadevnega sodnika.

2. Če disciplinsko sodišče sprejme sklep, s katerim dovoljuje uveljavljanje kazenske odgovornosti sodnika za naklepno kaznivo dejanje, ki ga preganja državno tožilstvo, sodnika suspendira po uradni dolžnosti.

3. Disciplinsko sodišče ob suspenzu sodnika njegovo plačo zniža za od 25 % do 50 % za obdobje tega suspenza; [...]“

Kazenski zakonik

- 18 Člen 241(1) kodeks karny (kazenski zakonik) določa, da „kdor brez dovoljenja objavi informacije v zvezi s kazensko preiskavo, preden se te razkrijejo v sodnem postopku, se kaznuje z denarno kaznijo, skupinsko kaznijo ali zaporno kaznijo do dveh let“.

Zakonik o kazenskem postopku

- 19 Člen 439(1) kodeks postępowania karnego (zakonik o kazenskem postopku) določa:
- „Ne glede na meje pravnega sredstva in navajane razloge ter vpliv kršitve na vsebino odločbe pritožbeno sodišče izpodbijano odločbo razveljavi na seji, če:
1. je pri odločanju sodelovala oseba, ki ni pooblaščen za odločanje ali ni zmožna odločati ali je bila izločena v skladu s členom 40;
 2. sestava sodišča ni bila primerna ali kateri od njegovih članov ni bil navzoč ves čas obravnave;
- [...]“

Postopek v glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

Zadeva C-615/20

- 20 Na podlagi obtožnega akta z dne 7. februarja 2017, ki ga je vložilo regionalno državno tožilstvo v Varšavi, zoper YP in 13 drugih obtožencev poteka postopek pred Sąd Okręgowy w Warszawie (regionalno sodišče v Varšavi, Poljska) zaradi več kaznivih dejanj, zaradi katerih je utrpelo škodo 229 oškodovancev. Ta zadeva je bila dodeljena sodniku posamezniku tega sodišča, in sicer sodniku I. T. Spis zadeve obsega 197 zvezkov, pred tem sodnikom pa je bilo izvedenih že več kot sto obravnav, na katerih so bili zaslišani obtoženci, žrtve in več kot 150 prič. Na dan vložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe v zadevi C-615/20 se je postopek približal svoji končni fazi, pri čemer je bilo treba zaslišati le še nekaj prič in izvedencev.
- 21 Prokuratura Krajowa Wydział Spraw Wewnętrznych (državno tožilstvo, oddelek za notranje zadeve, Poljska) je 14. februarja 2020 pri disciplinskem senatu vložilo predlog za dovoljenje za začetek kazenskega pregona sodnika I. T., ker ta „18. decembra 2017 v Varšavi ni izpolnil svojih službenih dolžnosti kot javni uslužbenec [...] in je [...] [prekoračil] svoje pristojnosti [...] s tem, da je predstavnikom medijev dovolil slikovno in zvočno snemanje na obravnavi pred [Sąd Okręgowy w Warszawie (regionalno sodišče v Varšavi)] v zadevi [...] ter med branjem sklepa, izdanega v tej zadevi, in usno obrazložitvijo tega sklepa, in s tem, da je tako nepooblaščenim osebam brez zakonsko zahtevanega soglasja pooblaščen osebe razkril informacije o predhodni preiskavi regionalnega državnega tožilstva v Varšavi v zadevi [...], pri čemer gre za informacije, ki jih je pridobilo pri opravljanju službenih nalog, in posledično s tem, da so njegova dejanja škodovala javnemu interesu, kar pomeni kaznivo dejanje v smislu člena 231(1) kazenskega zakonika v povezavi s členom 266(2), členom 241(1) in členom 11(2) tega zakonika.“

- 22 Disciplinski senat – kot prvostopenjsko sodišče v sestavi sodnika posameznika – 9. junija 2020 temu predlogu ni ugodil. Ta senat, ki je na drugi stopnji odločal v sestavi treh sodnikov, je na podlagi pritožbe državnega tožilstva s sklepom z dne 18. novembra 2020 (v nadaljevanju: sporni sklep) dovolil začetek kazenskega postopka zoper sodnika I. T., tega sodnika začasno suspendiral in za čas trajanja tega suspenza znižal znesek njegove plače za 25 %.
- 23 Predložitveno sodišče, ki je sodna sestava Sąd Okręgowy w Warszawie (regionalno sodišče v Varšavi), ki je trenutno pristojna za kazenski postopek iz točke 20 te sodbe in v kateri sodnik I. T. odloča kot sodnik posameznik, poudarja, da lahko sporni sklep tej sestavi senata prepreči nadaljevanje tega postopka.
- 24 V teh okoliščinah je Sąd Okręgowy w Warszawie (regionalno sodišče v Varšavi) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. Ali je treba pravo Unije, zlasti člen 47 [Listine] in v njem izraženo pravico do učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem in pravico, da o zadevi pravično, javno in v razumnem roku odloča neodvisno, nepristransko in z zakonom predhodno ustanovljeno sodišče, razlagati tako, da nasprotuje [določbam nacionalne zakonodaje, kot so člen 80, člen 110(2a) in člen 129 zakona o organizaciji splošnih sodišč ter člen 27(1), točka 1a, zakona o vrhovnem sodišču], ki [disciplinskemu senatu] omogočajo, da sodniku odvzame imuniteto in ga suspendira, s čimer mu dejansko onemogoči odločanje v zadevah, ki so mu bile dodeljene, zlasti ker:
- (a) [disciplinski senat] ni ‚sodišče‘ v smislu člena 47 Listine, člena 6 [Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane 4. novembra 1950 v Rimu,] in člena 45(1) [ustave] (sodba z dne 19. novembra 2019, A. K. in drugi (Neodvisnost disciplinskega senata vrhovnega sodišča), C-585/18, C-624/18 in C-625/18, EU:C:2019:982);
 - (b) so za člane [disciplinskega senata] značilne še posebej tesne vezi z zakonodajno in izvršilno oblastjo (sklep z dne 8. aprila 2020, Komisija/Poljska, C-791/19 R, EU:C:2020:277);
 - (c) je morala Republika Poljska prekiniti uporabo nekaterih določb [zakona o vrhovnem sodišču] v zvezi z [disciplinskim senatom] in se vzdržati dodelitve še nerešenih zadev pred tem senatom v presojo sestavi senata, ki ne izpolnjuje zahtev po neodvisnosti (sklep z dne 8. aprila 2020, Komisija/Poljska, C-791/19 R, EU:C:2020:277)?
2. Ali je treba pravo Unije, zlasti člen 2 PEU in v njem določeno načelo pravne države ter zahtevo po učinkovitem sodnem varstvu, ki izhaja iz člena 19(1), drugi pododstavek, PEU, razlagati tako, da ‚pravila, ki urejajo disciplinsko ureditev za osebe, ki opravljajo sodno funkcijo‘, vključujejo tudi pravila, ki se nanašajo na kazenski pregon sodnika ali odvzem prostosti (pripor) sodniku nacionalnega sodišča, kot je člen 181 [ustave] v povezavi s členoma 80 in 129 [zakona o organizaciji splošnih sodišč], v skladu s katerimi:
- (a) je za kazenski pregon ali odvzem prostosti (pripor) sodnika nacionalnega sodišča, praviloma na predlog tožilca, potrebno dovoljenje pristojnega disciplinskega sodišča;
 - (b) lahko disciplinsko sodišče, ko dovoli kazenski pregon ali odvzem prostosti (pripor) sodnika nacionalnega sodišča, tega sodnika suspendira (v nekaterih primerih pa to mora storiti);
 - (c) mora disciplinsko sodišče, kadar sodnika nacionalnega sodišča suspendira, za obdobje suspenza v okviru omejitev, določenih s temi pravili, znižati tudi njegovo plačo?

3. Ali je treba pravo Unije, zlasti določbe, navedene v drugem vprašanju, razlagati tako, da nasprotujejo nacionalnim določbam, kot sta člen 110(2a) [zakona o organizaciji splošnih sodišč] in člen 27(1), točka 1a, [zakona o vrhovnem sodišču], v skladu s katerima spadajo zadeve, povezane z dovoljenjem za kazenski pregon ali odvzem prostosti (pripor) sodnika nacionalnega sodišča, tako na prvi kot na drugi stopnji, v izključno pristojnost organa, kot je disciplinski senat, pri čemer se zlasti (posamično ali v kombinaciji) upošteva, da:
- (a) je ustanovitev disciplinskega senata sovpadla s spremembo pravil za izbiro članov organa, kot je [KRS], ki sodeluje v postopku imenovanja sodnikov in na predlog katerega so bili imenovani vsi člani disciplinskega senata;
 - (b) je nacionalni zakonodajalec izključil možnost, da bi se v disciplinski senat zadnjestopenjskega nacionalnega sodišča, kot je Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče), v okviru katerega deluje ta senat, imenovali obstoječi sodniki, tako da lahko v disciplinskem senatu zasedajo samo novi člani, imenovani na predlog spremenjene sestave [KRS];
 - (c) je za disciplinski senat značilna posebej visoka stopnja avtonomije znotraj Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče);
 - (d) je Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče) v odločbah, izdanih za izvršitev sodbe z dne 19. novembra 2019, A. K. in drugi (Neodvisnost disciplinskega senata vrhovnega sodišča) (C-585/18, C-624/18 in C-625/18, EU:C:2019:982), potrdilo, da spremenjena sestava KRS ni organ, neodvisen od zakonodajne in izvršilne oblasti, in da disciplinski senat ni ‚sodišče‘ v smislu člena 47 Listine, člena 6 [Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic] in člena 45(1) [ustave];
 - (e) predlog za dovoljenje za kazenski pregon ali odvzem prostosti (pripor) sodnika nacionalnega sodišča praviloma poda državni tožilec, ki mu je hierarhično nadrejen izvršilni organ, kot je minister za pravosodje, ki lahko tožilcem daje zavezujoča navodila glede vsebine procesnih dejanj, hkrati pa je glede članov disciplinskega senata in spremenjene sestave [KRS] izkazana, kot je navedlo Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče) v odločbah iz točke (d), še posebej tesna povezava z zakonodajno in izvršilno oblastjo, zato disciplinskega senata ni mogoče šteti za tretjo osebo v razmerju do strank v postopku;
 - (f) je morala Republika Poljska v skladu s sklepom z dne 8. aprila 2020, Komisija/Poljska (C-791/19 R, EU:C:2020:277), prekiniti uporabo nekaterih določb [zakona o vrhovnem sodišču] v zvezi z disciplinskim senatom in se vzdržati dodelitve še nerešenih zadev pred tem senatom v presojo sestavi senata, ki ne izpolnjuje zahtev glede neodvisnosti?
4. Ali je treba v primeru izdaje dovoljenja za kazenski pregon sodnika nacionalnega sodišča, suspenza tega sodnika in znižanja njegove plače za obdobje suspenza pravo Unije, zlasti določbe iz drugega vprašanja in načela primarnosti, lojalnega sodelovanja iz člena 4(3) PEU in pravne varnosti, razlagati tako, da izključuje zavezujočo naravo takšnega dovoljenja, zlasti glede suspenza sodnika, če ga je izdal organ, kot je disciplinski senat, zaradi česar:
- (a) noben državni organ (vključno s predložitvenim sodiščem, v katerega sestavi senata je sodnik, na katerega se nanaša to dovoljenje, pa tudi organi, pristojnimi za imenovanje in spremembo sestave nacionalnega sodišča) ne sme upoštevati tega dovoljenja in morajo vsi državni organi sodniku nacionalnega sodišča, zoper katerega je bilo to dovoljenje izdano, omogočiti udeležbo v sodeči sestavi senata tega sodišča;
 - (b) se sodišče, v katerega sestavi senata je sodnik, na katerega se nanaša to dovoljenje, šteje za sodišče, ki je bilo predhodno ustanovljeno na podlagi zakona, oziroma neodvisno in nepristransko sodišče in zato lahko kot ‚sodišče‘ odloča o vprašanjih v zvezi z uporabo ali razlago prava Unije?“

- 25 YP, regionalno državno tožilstvo v Varšavi in Evropska komisija so v pisnih stališčih navedli, da je bila pritožba, ki jo je to regionalno državno tožilstvo vložilo zoper predložitveno odločbo v zadevi C-615/20, zavrtnjena s sklepom Sąd Apelacyjny w Warszawie (pritožbeno sodišče v Varšavi, Poljska) z dne 24. februarja 2021, ker je zadnjenavedeno sodišče menilo, da sporni sklep morda ni sodna odločba, saj ga je sprejel disciplinski senat, ki naj ne bi bil neodvisno sodišče.

Zadeva C-671/20

- 26 Regionalno državno tožilstvo v Varšavi je M. M. obtožilo različnih kaznivih dejanj, med drugim nevlžitve predloga za stečaj družbe, preprečevanja poplačila njenih upnikov, nepredložitve računovodskih izkazov te družbe in bančne goljufije.
- 27 V tem okviru je državni tožilec s sklepom z dne 9. junija 2020 odredil ustanovitev prisilne hipoteke na nepremičnini v skupni lasti M. M. in njegove žene kot zavarovanja za plačilo morebitne globe in morebitnih sodnih stroškov, ki bi jih bilo mogoče naložiti M. M. Zadnjenavedeni se je zoper ta sklep pritožil pri Sąd Okręgowy w Warszawie (regionalno sodišče v Varšavi), to je pri sodišču, v okviru katerega je bila zadeva, povezana s to pritožbo, dodeljena sodniku I. T.
- 28 Po sprejetju spornega sklepa, na podlagi katerega je bil med drugim sodnik I. T. suspendiran, je predsednik Sąd Okręgowy w Warszawie (regionalno sodišče v Varšavi) na podlagi člena 47b(1) in (3) zakona o organizaciji splošnih sodišč 24. novembra 2020 izdal odredbo, s katero je pooblastil predsednico oddelka, v katerem je zasedal sodnik I. T., da spremeni sestavo senata sodišča v zadevah, dodeljenih temu sodniku, razen v zadevi, v kateri se je navedeni sodnik I. T. obrnil na Sodišče s predlogom za sprejetje predhodne odločbe, ki je predmet zadeve C-615/20. Posledično je ta predsednica oddelka z uporabo informacijskega orodja ter v skladu z določbami člena 47a in člena 47b(3) zakona o organizaciji splošnih sodišč sprejela sklep o predodelitvi zadev, ki so bile prvotno dodeljene sodniku I. T., med katerimi je zadeva iz točke 27 te sodbe.
- 29 Po mnenju predložitvenega sodišča, in sicer v še eni sestavi sodnika posameznika Sąd Okręgowy w Warszawie (regionalno sodišče v Varšavi), ki mu je bila ta zadeva predodeljena, to zaporedje dogodkov kaže na to, da je predsednik tega sodišča spornemu sklepu priznal zavezujočo naravo, ker je menil, da suspenz sodnika I. T. preprečuje, da bi ta sodnik preučil navedeno zadevo, oziroma da obstaja trajna ovira za tako preučitev v smislu člena 47b(1) zakona o organizaciji splošnih sodišč.
- 30 V teh okoliščinah je Sąd Okręgowy w Warszawie (regionalno sodišče v Varšavi) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. Ali je treba pravo Unije, zlasti člen 2 PEU in v njem izraženo vrednoto pravne države, člen 19(1), drugi pododstavek, PEU ter načela primarnosti, lojalnega sodelovanja in pravne varnosti, razlagati tako, da nasprotuje temu, da se ureditev države članice, kot je člen 41b(1) in (3) [zakona o organizaciji splošnih sodišč], uporabi na način, da lahko predsednik sodišča na podlagi dovoljenja za kazenski pregon sodnika, prvotno razporejenega v sestavo sodišča [sodnik Sąd Okręgowy (regionalno sodišče)], ki ga je izdal organ, kot je disciplinski senat, in ki ima za posledico obvezen suspenz tega sodnika, kar pomeni zlasti, da ta sodnik ne sme sodelovati v sestavi sodišča, ki odločajo o zadevah, ki so mu bile dodeljene, med drugim tudi o zadevah, ki so mu bile dodeljene pred izdajo omenjenega dovoljenja – samostojno in brez sodnega nadzora – odloči o spremembi sestave senata tega sodišča?

2. Ali je treba pravo Unije, zlasti določbe, navedene v prvem vprašanju, razlagati tako, da nasprotuje:
 - (a) ureditvi države članice, kot je tista iz člena 42a(1) in (2) ter člena 107(1), točka 3, [zakona o organizaciji splošnih sodišč], ki nacionalnemu sodišču – v okviru nadzora, ali to sodišče izpolnjuje zahteve za z zakonom predhodno ustanovljeno sodišče – prepoveduje preizkus zavezujoče narave dovoljenja disciplinskega senata in okoliščin v zvezi s tem dovoljenjem, omenjenim v prvem vprašanju, ki so neposredni vzrok za spremembo sestave sodišča, in hkrati določa, da sodnik v primeru poskusa takega preizkusa disciplinsko odgovarja?
 - (b) sodni praksi nacionalnega organa, kot je Trybunał Konstytucyjny (ustavno sodišče, Poljska), v skladu s katero akti državnih organov, kot sta [predsednik republike] in [KRS], v zvezi z imenovanjem oseb v organ, kot je disciplinski senat, niso predmet sodnega nadzora, vključno z nadzorom z vidika prava Unije – ne glede na resnost in težo kršitve – ter je akt imenovanja osebe na sodniško mesto dokončen in nepreklicen?
3. Ali je treba pravo Unije, zlasti določbe, navedene v prvem vprašanju, razlagati tako, da izključuje zavezujočo naravo dovoljenja, omenjenega v prvem vprašanju, zlasti glede suspenza, če je to dovoljenje izdal organ, kot je disciplinski senat, zaradi česar:
 - (a) noben državni organ (vključno s predložitvenim sodiščem, pa tudi organi, pristojnimi za imenovanje in spremembo sestave nacionalnega sodišča, zlasti predsednik sodišča) ne sme upoštevati tega dovoljenja in morajo vsi državni organi sodniku nacionalnega sodišča, zoper katerega je bilo to dovoljenje izdano, omogočiti udeležbo v sodečem senatu tega sodišča;
 - (b) sodišče, v sestavi katerega sodnik, ki je bil prvotno razporejen vanjo, ne zaseda zgolj zato, ker se nanj nanaša zgoraj navedeno dovoljenje, ni sodišče, ki je bilo predhodno ustanovljeno v skladu z zakonom, in zato ne more kot ‚sodišče‘ odločati o vprašanih uporabe ali razlage prava Unije?
4. Ali je za odgovore na zgornja vprašanja pomembno dejstvo, da disciplinski senat in Trybunał Konstytucyjny (ustavno sodišče) zaradi neobstoja neodvisnosti in ugotovljenih kršitev določb o imenovanju svojih članov ne zagotavljata učinkovitega sodnega varstva?“

Postopek pred Sodiščem

- 31 Dve različni sestavi senatov Sąd Okręgowy w Warszawie (regionalno sodišče v Varšavi), ki sta vložili ta predloga za sprejetje predhodne odločbe (v nadaljevanju: predložitveni sodišči), sta predlagali, naj se ta predloga za sprejetje predhodne odločbe obravnavata po hitrem postopku na podlagi člena 105 Poslovnika Sodišča. Predložitveni sodišči sta v utemeljitev teh predlogov v bistvu trdili, da je uporaba takega postopka v obravnavanem primeru upravičena, ker lahko odgovori na postavljena vprašanja vplivajo ne le na njuno sestavo, ampak tudi na položaj drugih sodnikov, kot je sodnik I. T., v zvezi s katerimi je disciplinski senat sprejel oziroma namerava sprejeti ukrepe, podobne spornemu sklepu.
- 32 Člen 105(1) Poslovnika določa, da če je treba zadevo zaradi njene narave obravnavati v kar najkrajšem času, lahko predsednik Sodišča na predlog predložitvenega sodišča ali izjemoma po uradni dolžnosti po opredelitvi sodnika poročevalca in generalnega pravobranilca odloči, da se predlog za sprejetje predhodne odločbe obravnava po hitrem postopku.

- 33 Opozoriti je treba, da je tak hitri postopek procesni instrument, namenjen reševanju položaja izjemne nujnosti. Poleg tega iz sodne prakse Sodišča izhaja tudi, da hitrega postopka ni mogoče uporabiti, če je občutljivost in kompleksnost pravnih problemov, ki se pojavljajo v neki zadevi, težko uskladiti z uporabo takega postopka, zlasti če očitno ni primerno, da se pisni del postopka pred Sodiščem skrajša (sodba z dne 6. oktobra 2021, W. Ž. (Senat za izredni nadzor in javne zadeve vrhovnega sodišča – Imenovanje), C-487/19, EU:C:2021:798, točka 54 in navedena sodna praksa).
- 34 V obravnavani zadevi je predsednik Sodišča s sklepoma z dne 9. decembra 2020 in 21. januarja 2021 po opredelitvi sodnika poročevalca in generalnega pravobranilca odločil, da se predlogoma iz točke 31 te sodbe ne ugotovi.
- 35 Namreč, postavljena vprašanja se sicer res nanašajo na temeljne določbe prava Unije, vendar so zapletena in občutljiva ter se umeščajo v precej zapleten nacionalni postopkovni okvir, tako da niso primerna za postopek, ki bi odstopal od običajnih postopkovnih pravil. Poleg tega je bilo upoštevano tudi to, da so bile druge zadeve, ki potekajo pred Sodiščem in odpirajo podobna vprašanja, kot so bila postavljena v obravnavanih zadevah, že v naprednih fazah postopka.
- 36 Vendar je predsednik Sodišča v navedenih sklepih z dne 9. decembra 2020 in 21. januarja 2021 odločil, da se ti zadevi obravnavata prednostno v skladu s členom 53(3) Poslovnika. Poleg tega sta bili z istim sklepom z dne 21. januarja 2021 zadevi C-615/20 in C-671/20 združeni za pisni in ustni del postopka ter izdajo sodbe.
- 37 Ob koncu pisnega dela postopka v teh zadevah sta bili ti zadevi s sklepom predsednika Sodišča z dne 28. oktobra 2021 prekinjeni do konca pisnega dela postopka v zadevi C-204/21, Komisija/Poljska (Neodvisnost in zasebno življenje sodnikov), glede na to, da so vprašanja, ki so bila postavljena v teh treh zadevah, tesno povezana. Po navedenem zaključku se je postopek v obravnavanih združenih zadevah nadaljeval 23. februarja 2022.

Dopustnost predlogov za sprejetje predhodne odločbe

- 38 Poljska vlada in regionalno državno tožilstvo v Varšavi trdita, da predloga za sprejetje predhodne odločbe nista dopustna iz različnih razlogov.
- 39 Na prvem mestu, trdita, da naj bi bila postopka v glavni stvari – ker sta urejena izključno z nacionalnim kazenskim pravom, ki naj bi spadalo v izključno pristojnost držav članic – povsem notranje narave in naj ne bi imela nobene navezne okoliščine z določbami prava Unije, na katere se nanašajo vprašanja, postavljena Sodišču. Zlasti glede akta, kot je sporni sklep, naj bi tako iz člena 5 PEU kot iz členov 3 in 4 PDEU izhajalo, da se lahko le države članice odločijo, ali bodo sodnikom priznale imuniteto pred kazenskim pregonom, in v takem primeru določijo obseg in postopek morebitnega odvzema te imunitete ter posledice takega odvzema imunitete.
- 40 V zvezi s tem je treba na eni strani opozoriti, da čeprav organizacija pravosodja v državah članicah, zlasti ustanovitev, sestava, pristojnosti in delovanje nacionalnih sodišč, ter pravila, ki urejajo postopek imenovanja sodnikov, ali pravila, ki se uporabljajo za njihov status in opravljanje njihovih funkcij, kot so disciplinska ureditev, ki se uporablja za sodnike, ali pogoji, pod katerimi se jim lahko odvzame imuniteta in so suspendirani, spadajo v okvir pristojnosti teh držav, pa morajo države članice pri izvajanju te pristojnosti vseeno spoštovati obveznosti, ki zanje izhajajo iz prava Unije, zlasti iz členov 2 in 19 PEU (glej v tem smislu sodbi z dne 15. julija 2021, Komisija/Poljska

(Disciplinska ureditev za sodnike), C-791/19, EU:C:2021:596, točke 56, od 60 do 62 in 95 ter navedena sodna praksa, in z dne 22. februarja 2022, RS (Učinek sodb ustavnega sodišča), C-430/21, EU:C:2022:99, točka 38 in navedena sodna praksa).

- 41 Na drugi strani je treba ugotoviti, da se trditve, navedene v točki 39 te sodbe, v bistvu nanašajo na obseg in torej na razlago določb prava Unije, na katere se nanašajo predložitvena vprašanja, ter na učinke, ki bi lahko izhajali iz teh določb, ob upoštevanju zlasti primarnosti tega prava. Take trditve, ki se nanašajo na vsebino postavljenega vprašanja, tako že po svoji naravi ne morejo povzročiti nedopustnosti tega vprašanja (glej v tem smislu sodbo z dne 16. novembra 2021, Prokuratura Rejonowa w Mińsku Mazowieckim in drugi, od C-748/19 do C-754/19, EU:C:2021:931, točka 54 in navedena sodna praksa).
- 42 Na drugem mestu, poljska vlada in regionalno državno tožilstvo v Varšavi menita, da predloga za sprejetje predhodne odločbe nista dopustna, ker naj odgovori Sodišča na postavljena vprašanja ne bi bili potrebni za izid postopkov v glavni stvari, zlasti pa naj ne bi mogli voditi do odločb, ki bi ju lahko predložitveni sodišči sprejeli v okviru teh postopkov.
- 43 Poljska vlada meni, da niti eno niti drugo od teh sodišč namreč ne moreta izpodbijati spornega sklepa. Poleg tega, tudi če bi Sodišče enemu od navedenih sodišč dovolilo, da ne upošteva tega sklepa, naj ti sodišči v nacionalnem pravu ne bi imeli nobene postopkovne podlage, ki bi jima konkretno omogočala, da zadevi v glavni stvari ponovno dodelita sodnikoma, ki so jima bile zadeve prvotno dodeljene.
- 44 Ta vlada meni, da so vprašanja za predhodno odločanje v resnici upoštevna le v okviru kazenskega postopka, ki poteka zoper sodnika I. T. Morebitne dvome v zvezi z razlago določb prava Unije, kot so ti, ki jih navajata predložitveni sodišči, naj bi bilo namreč treba preučiti v okviru tega kazenskega postopka, v katerem ima zadevni sodnik status stranke, ne pa v okviru postopkov v glavni stvari, za katere je bil ta sodnik naključno zadolžen pred suspenzom na podlagi spornega sklepa. Poljska vlada je na obravnavi pred Sodiščem trdila, da je bila ta analiza medtem potrjena z ugotovitvami, ki izhajajo iz točk 60 in 71 sodbe z dne 22. marca 2022, Prokurator Generalny in drugi (Disciplinski senat vrhovnega sodišča – Imenovanje) (C-508/19, EU:C:2022:201).
- 45 Regionalno državno tožilstvo v Varšavi glede postopka v glavni stvari v zadevi C-615/20 trdi, da odločba o prekinitvi tega postopka, ki jo je predložitveno sodišče odredilo v navedeni zadevi, preprečuje, da bi se navedeni postopek zaključil s tem, da bi to sodišče v sedanjih sestavi izreklo sodbo, in da bo v primeru določitve nove sestave senata sodišča razlog za to prekinitvev prenehal obstajati, ker se sporni sklep nanaša le na sodnika I. T. V postopku v glavni stvari v zadevi C-671/20 naj bi bil suspenz sodnika I. T. trajna ovira za nadaljevanje tega postopka, kar naj bi legitimno upravičilo predodelitev zadeve, povezane s tem postopkom, da bi se zagotovila učinkovitost navedenega postopka ob spoštovanju pravic zadevnih posameznikov.
- 46 Vendar je treba v zvezi s tem poudariti, da se obe predložitveni sodišči v obravnavanem primeru v okviru postopkov v glavni stvari, v katerih odločata, srečujeta s postopkovnimi vprašanji, o katerih je treba odločiti *in limine litis* in katerih rešitev je odvisna od razlage določb in načel prava Unije, na katera se nanašajo vprašanja za predhodno odločanje. V zadevi C-615/20 je namreč namen teh vprašanj v bistvu ugotoviti, ali je sodnik posameznik, ki sestavlja to predložitveno sodišče, glede na te določbe in načela prava Unije še naprej upravičen, da nadaljuje obravnavo zadeve v glavni stvari, ne glede na sporni sklep, na podlagi katerega je bil suspendiran. Namen vprašanj, ki jih je postavilo predložitveno sodišče v zadevi C-671/20, je v bistvu ugotoviti, ali lahko predložitveno sodišče v tej zadevi ta sklep – glede na te iste določbe in načela prava Unije,

ne da bi tvegalo sprožitev disciplinske odgovornosti sodnika posameznika, ki odloča v tem senatu – razglasi za nezavezujoč, kar bi pomenilo, da nima osnove za razsojanje v zadevi iz postopka v glavni stvari, ki mu je bila dodeljena na podlagi navedenega sklepa, in ali je zato treba to zadevo ponovno dodeliti sodniku, ki je bil zanjo prvotno zadolžen.

- 47 Kot pa izhaja iz sodne prakse Sodišča, so vprašanja za predhodno odločanje, katerih namen je tako predložitvenemu sodišču omogočiti, da *in limine litis* reši postopkovne težave, kot so tiste, ki se nanašajo na njegovo pristojnost za odločanje v zadevi, ki jo obravnava, ali celo na pravne učinke, ki jih je morebiti treba priznati sodni odločbi, ki bi lahko ovirala nadaljnjo preučitev take zadeve s strani navedenega sodišča, dopustna na podlagi člena 267 PDEU (glej v tem smislu sodbe z dne 19. novembra 2019, A. K. in drugi (Neodvisnost disciplinskega senata vrhovnega sodišča), C-585/18, C-624/18 in C-625/18, EU:C:2019:982, točke 100, 112 in 113 ter navedena sodna praksa; z dne 6. oktobra 2021, W. Ž. (Senat za izredni nadzor in javne zadeve vrhovnega sodišča – Imenovanje), C-487/19, EU:C:2021:798, točki 93 in 94, ter z dne 16. novembra 2021, Prokuratura Rejonowa w Mińsku Mazowieckim in drugi, od C-748/19 do C-754/19, EU:C:2021:931, točke od 47 do 49).
- 48 V zvezi s tem je treba poudariti, da sta postopka v glavni stvari v obravnavanih združenih zadevah – drugače kot v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 22. marca 2022, Prokurator Generalny in drugi (Disciplinski senat vrhovnega sodišča – Imenovanje) (C-508/19, EU:C:2022:201), na katero se je sklicevala poljska vlada – povsem nepovezana s kazenskim postopkom, ki je bil uveden proti predložitvenemu sodniku v zadevi C-615/20, in nikakor nista pomožna v smislu točke 71 te sodbe. Zato ugotovitev, ki izhajajo iz navedene sodbe, v obravnavanih zadevah ni mogoče prenesti na postopka v glavni stvari.
- 49 Iz vsega navedenega izhaja, da sta predloga za sprejetje predhodne odločbe dopustna.

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo, drugo in tretje vprašanje, ki so bila postavljena v zadevi C-615/20

- 50 Predložitveno sodišče v zadevi C-615/20 s prvim, drugim in tretjim vprašanjem, ki jih je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 2 PEU, člen 19(1), drugi pododstavek, PEU in člen 47 Listine razlagati tako, da nasprotujejo nacionalnim določbam, s katerimi je organu, katerega neodvisnost in nepristranskost nista zagotovljeni, podeljena pristojnost, da izda dovoljenje za začetek kazenskih postopkov zoper sodnike splošnih sodišč in da v primeru izdaje takega dovoljenja zadevne sodnike suspendira ter zniža njihovo plačo za obdobje tega suspenza.
- 51 V zvezi s tem je treba najprej poudariti, da je od vložitve teh predlogov za sprejetje predhodne odločbe Sodišče, pri katerem je Komisija vložila tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti zoper Republiko Poljsko, iz razlogov, navedenih v točkah od 91 do 103 sodbe z dne 5. junija 2023, Komisija/Poljska (Neodvisnost in zasebno življenje sodnikov) (C-204/21, v nadaljevanju: sodba Komisija/Poljska (Neodvisnost in zasebno življenje sodnikov), EU:C:2023:442), in kot je razvidno iz točke 1 izreka te sodbe, razsodilo, da navedena država članica s tem, da je pristojnost za odločanje v zadevah, ki imajo neposreden vpliv na status in opravljanje funkcij sodnika in pomožnega sodnika, kot so predlogi za izdajo dovoljenja za začetek kazenskega postopka proti sodnikom in pomožnim sodnikom, prenesla na disciplinski senat, katerega neodvisnost in nepristranskost nista zagotovljeni, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 19(1), drugi pododstavek, PEU.

- 52 Sodišče je v točki 101 navedene sodbe zlasti poudarilo, da lahko že sama možnost, da sodniki tvegajo, da se lahko pri organu, katerega neodvisnost ne bi bila zagotovljena, predlaga in doseže izdaja dovoljenja za njihov kazenski pregon, vpliva na njihovo neodvisnost ter da enako velja za tveganja, da bi tak organ odločal o njihovem morebitnem suspenzu in o znižanju njihove plače.
- 53 Sodišče je v točki 102 iste sodbe opozorilo, da je v točki 112 sodbe z dne 15. julija 2021, Komisija/Poljska (Disciplinska ureditev za sodnike) (C-791/19, EU:C:2021:596), že odločilo, da iz razlogov, navedenih v točkah od 89 do 110 zadnjenedene sodbe, neodvisnost in nepristranskost disciplinskega senata nista bili zagotovljeni.
- 54 V obravnavanem primeru pa je iz predložitvene odločbe razvidno, da je bil sporni sklep, s katerim je bil dovoljen začetek kazenskega pregona sodnika posameznika, ki sestavlja predložitveno sodišče v zadevi C-615/20 – in sicer splošno sodišče, ki je lahko na podlagi člena 19(1), drugi pododstavek, PEU pozvano, naj odloči o vprašanjih, povezanih z uporabo ali razlago prava Unije – in na podlagi katerega je bil navedeni sodnik suspendiran, hkrati pa je bila njegova plača znižana, sprejet na podlagi nacionalnih določb, za katere je Sodišče v sodbi Komisija/Poljska (Neodvisnost in zasebno življenje sodnikov) ugotovilo, da so v nasprotju s to določbo prava Unije, ker je z njimi pristojnost za sprejetje aktov, kot je ta sklep, podeljena organu, katerega neodvisnost in nepristranskost nista zagotovljeni.
- 55 Spoznanja iz točk od 91 do 103 sodbe Komisija/Poljska (Neodvisnost in zasebno življenje sodnikov), na katerih temelji ugotovitev neizpolnitve obveznosti iz točke 1 izreka te sodbe, tako zadostujejo za odgovor na prvo, drugo in tretje vprašanje v zadevi C-615/20, ne da bi bilo treba v tej zadevi poleg tega razlagati člen 2 PEU in člen 47 Listine ter preučiti druge elemente presoje, navedene v tem prvem in tretjem vprašanju.
- 56 V tem okviru je treba tudi spomniti, da mora država članica, če Sodišče ugotovi, da ni izpolnila obveznosti iz Pogodb, v skladu s členom 260(1) PDEU sprejeti potrebne ukrepe za izvršitev sodbe Sodišča, ki je pravnomočna za dejanska in pravna vprašanja, ki so bila dejansko ali nujno obravnavana v tej sodni odločbi (sodba z dne 10. marca 2022, Grossmania, C-177/20, EU:C:2022:175, točka 35 in navedena sodna praksa).
- 57 To pomeni, da morajo organi zadevne države članice, ki sodelujejo pri izvajanju zakonodajne oblasti, nacionalne določbe, ki so bile predmet sodbe zaradi neizpolnitve obveznosti, sicer spremeniti tako, da bodo te v skladu z zahtevami prava Unije, sodišča te države članice pa imajo obveznost, da pri opravljanju svojih nalog zagotovijo spoštovanje te sodbe, kar med drugim pomeni, da morajo ta nacionalna sodišča v skladu z vplivom, ki jo ima navedena sodba, po potrebi upoštevati pravne elemente, ki so v njej določeni, zato da se določi obseg določb prava Unije, ki jih morajo uporabiti (sodba z dne 10. marca 2022, Grossmania, C-177/20, EU:C:2022:175, točka 36 in navedena sodna praksa).
- 58 Iz navedenega izhaja, da mora predložitveno sodišče v zadevi C-615/20 v postopku v glavni stvari izpeljati vse posledice, ki izhajajo iz spoznanj iz sodbe Komisija/Poljska (Neodvisnost in zasebno življenje sodnikov), navedenih v točkah 51 in 55 te sodbe.
- 59 Glede na vse navedeno je treba na prvo, drugo in tretje vprašanje, ki so bila postavljena v zadevi C-615/20, odgovoriti, da je treba člen 19(1), drugi pododstavek, PEU razlagati tako, da nasprotuje nacionalnim določbam, s katerimi je organu, katerega neodvisnost in nepristranskost nista

zagotovljeni, podeljena pristojnost, da izda dovoljenje za začetek kazenskih postopkov zoper sodnike splošnih sodišč in da v primeru izdaje takega dovoljenja zadevne sodnike suspendira ter zniža njihovo plačo za obdobje tega suspenza.

Četrto vprašanje, postavljeno v zadevi C-615/20

- 60 Predložitveno sodišče v zadevi C-615/20 s četrtem vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 19(1), drugi pododstavek, PEU, načelo primarnosti prava Unije, načelo lojalnega sodelovanja iz člena 4(3) PEU in načelo pravne varnosti razlagati tako, da
- se lahko na eni strani sestava senata nacionalnega sodišča, ki odloča o zadevi in ki jo sestavlja sodnik posameznik, zoper katerega je organ, katerega neodvisnost in nepristranskost nista zagotovljeni, sprejel sklep, s katerim je bil dovoljen začetek kazenskega pregona navedenega sodnika posameznika ter s katerim sta bila odrejena njegov suspenz in znižanje njegove plače, utemeljeno vzdrži uporabe takega sklepa, ki ovira izvajanje njene pristojnosti v tej zadevi, in
 - se morajo na drugi strani tudi sodni organi, ki so pristojni za imenovanje in spremembo sestave senatov tega nacionalnega sodišča, vzdržati uporabe tega sklepa, ki navedeni sestavi senata preprečuje izvajanje te pristojnosti.
- 61 V skladu z ustaljeno sodno prakso načelo primarnosti prava Unije določa prednost prava Unije pred pravom držav članic. To načelo zato vsem organom držav članic nalaga, da različnim predpisom Unije pripišejo polni učinek, pri čemer pravo držav članic ne more vplivati na učinek, ki je tem predpisom priznan na ozemlju navedenih držav (sodba z dne 6. oktobra 2021, *W. Ž.* (Senat za izredni nadzor in javne zadeve vrhovnega sodišča – Imenovanje), C-487/19, EU:C:2021:798, točka 156 in navedena sodna praksa).
- 62 Navedeno načelo tako med drugim vsakemu nacionalnemu sodišču, ki mora v okviru svojih pristojnosti uporabiti določbe prava Unije, nalaga obveznost, da zagotovi polni učinek zahtev tega prava v sporu, ki mu je predložen, pri čemer lahko po potrebi po lastni presoji odloči, da ne bo uporabilo nacionalne ureditve ali prakse, ki je v nasprotju z določbo prava Unije, ki ima neposredni učinek, ne da bi mu bilo treba zahtevati ali čakati na predhodno odpravo te nacionalne ureditve ali prakse po zakonodajni poti ali nekem drugem ustavnem postopku (glej v tem smislu sodbo z dne 22. februarja 2022, RS (Učinek sodb ustavnega sodišča) (C-430/21, EU:C:2022:99, točka 53 in navedena sodna praksa). Spoštovanje navedene obveznosti je nujno zlasti za zagotovitev spoštovanja enakosti držav članic pred Pogodbama in pomeni odraz načela lojalnega sodelovanja, navedenega v členu 4(3) PEU (glej v tem smislu sodbo z dne 22. februarja 2022, RS (Učinek sodb ustavnega sodišča) (C-430/21, EU:C:2022:99, točka 55 in navedena sodna praksa).
- 63 Sodišče pa je odločilo, da člen 19(1), drugi pododstavek, PEU, kot se razlaga z vidika člena 47 Listine, ki državam članicam nalaga jasno in natančno obveznost rezultata, ki ne vsebuje nobenega pogoja, med drugim glede neodvisnosti in nepristranskosti sodišč, ki morajo razlagati in uporabljati pravo Unije, ter glede zahteve, da morajo biti ta sodišča predhodno ustanovljena z zakonom, ima tak neposredni učinek, ki pomeni, da se ne uporabi nobena nacionalna določba, sodna praksa ali praksa, ki je v nasprotju s temi določbami prava Unije, kot jih razlaga Sodišče (sodba Komisija/Poljska (Neodvisnost in zasebno življenje sodnikov), točka 78 in navedena sodna praksa).

- 64 Iz ustaljene sodne prakse prav tako izhaja, da morajo nacionalna sodišča tudi ob neobstoju nacionalnih zakonodajnih ukrepov, s katerimi bi se odpravila neizpolnitev obveznosti, ki jo je ugotovilo Sodišče, sprejeti vse ukrepe za zagotovitev polnega učinka prava Unije, v skladu s spoznanji iz sodbe, s katero je bila ugotovljena ta neizpolnitev obveznosti. Poleg tega morajo navedena sodišča na podlagi načela lojalnega sodelovanja, določenega v členu 4(3) PEU, odpraviti protipravne posledice kršitve prava Unije (glej v tem smislu sodbo z dne 10. marca 2022, *Grossmania*, C-177/20, EU:C:2022:175, točki 38 in 63 ter navedena sodna praksa).
- 65 Nacionalno sodišče se mora za izpolnitev obveznosti, na katere je bilo opozorjeno v točkah od 61 do 64 te sodbe, vzdržati uporabe akta, kot je sporni sklep, s katerim je bil v nasprotju s členom 19(1), drugi pododstavek, PEU odrejen suspenz sodnika, kadar je to nujno glede na zadevni postopkovni položaj, da se zagotovi primarnost prava Unije (glej v tem smislu sodbo z dne 6. oktobra 2021, *W. Ż.* (Senat za izredni nadzor in javne zadeve vrhovnega sodišča – Imenovanje), C-487/19, EU:C:2021:798, točki 159 in 161).
- 66 Ker je za končno presojo dejanskega stanja ter uporabo in razlago nacionalnega prava v okviru postopka iz člena 267 PDEU pristojno le predložitveno sodišče, bo moralo to sodišče dokončno določiti konkretne posledice, ki v postopku v glavni stvari v zadevi C-615/20 izhajajo iz načela, navedenega v prejšnji točki. Vendar lahko Sodišče v skladu z ustaljeno sodno prakso na podlagi elementov v spisu temu sodišču predloži razlago prava Unije, ki bi mu lahko koristila pri tem (glej v tem smislu sodbo z dne 2. marca 2021, *A. B. in drugi* (Imenovanje sodnikov vrhovnega sodišča – Pravno sredstvo), C-824/18, EU:C:2021:153, točka 96 in navedena sodna praksa).
- 67 V zvezi s tem je poljska vlada na obravnavi pred Sodiščem opozorila na sprejetje ustawa o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustawa (zakon o spremembi zakona o vrhovnem sodišču in nekaterih drugih zakonov) z dne 9. junija 2022 (Dz. U. iz leta 2022, pozicija 1259), ki je začel veljati 15. julija 2022. Ta vlada je pojasnila, da naj bi bil na podlagi tega novega zakona med drugim razpuščen disciplinski senat in da naj bi bila vzpostavljena prehodna ureditev, v skladu s katero bi vsak sodnik, zoper katerega je bil na podlagi sklepa tega senata začel kazenski pregon, odtlej imel možnost zahtevati, da novi senat, uveden pri Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče) na podlagi istega zakona, ponovno preuči spis, pri čemer mora zadnjenavedeni senat v tem primeru o takem predlogu odločiti v največ dvanajstih mesecih.
- 68 Po mnenju te vlade bi tako obstoj tega novega pravnega sredstva predložitvenemu sodišču v zadevi C-615/20 omogočil, da doseže morebitno revizijo spornega sklepa, tako da se v obravnavanem primeru ne bi bilo več treba vzdržati uporabe tega sklepa. Samo Sodišče naj bi v točki 161 sodbe z dne 6. oktobra 2021, *W. Ż.* (Senat za izredni nadzor in javne zadeve vrhovnega sodišča – Imenovanje) (C-487/19, EU:C:2021:798), poudarilo, da je tako sredstvo upravičeno le, če se izkaže, da je glede na zadevni postopkovni položaj nujno, da se zagotovi primarnost prava Unije.
- 69 Vendar iz pojasnil, ki jih je tako zagotovila poljska vlada, ni razvidno, da bi sporni sklep prenehal učinkovati zaradi začetka veljavnosti zakona z dne 9. junija 2022, navedenega v točki 67 te sodbe, ali da bi bila ovira za to, da predložitveno sodišče postopek v glavni stvari v zadevi C-615/20 nadaljuje v sedanji sestavi, zato odpravljena. Glede okoliščine, da ima zdaj zadevni sodnik možnost zahtevati revizijo spornega sklepa pred novoustanovljenim organom, ki je pozvan, da odloči v roku največ enega leta, se zdi, da ta okoliščina – s pridržkom končnih preverjanj, ki jih mora v zvezi s tem opraviti predložitveno sodišče – prav tako ne more zagotoviti, da bi bila navedena ovira lahko nemudoma odpravljena na morebitno pobudo sodnih organov, pristojnih za imenovanje in spremembo sestave senatov nacionalnega sodišča, pod pogoji, ki lahko zagotovijo spoštovanje načela primarnosti prava Unije.

- 70 Nazadnje, kadar je akt, kot je sporni sklep, sprejel organ, ki ni neodvisno in nepristransko sodišče v smislu prava Unije, se ni mogoče učinkovito sklicevati na noben preudarek, ki bi izhajal iz načela pravne varnosti ali ki bi bil povezan z domnevno pravnomočnostjo tega sklepa, da bi se predložitvenemu sodišču in sodnim organom, pristojnim za imenovanje in spremembo sestave sodnih senatov nacionalnega sodišča, preprečilo, da se vzdržijo uporabe takega sklepa (glej v tem smislu sodbo z dne 6. oktobra 2021, W. Ž. (Senat za izredni nadzor in javne zadeve vrhovnega sodišča – Imenovanje), C-487/19, EU:C:2021:798, točka 160).
- 71 V zvezi s tem je treba zlasti ugotoviti, da je predložitveno sodišče postopek v glavni stvari v zadevi C-615/20 prekinilo do izdaje te sodbe. V tem okviru se ne zdi, da bi nadaljevanje tega postopka s strani sodišča v sestavi sodnika posameznika, ki je predložitveno sodišče, zlasti v pozni fazi, v kateri je navedeni postopek, ki naj bi bil posebej zapleten, *a priori* lahko škodilo pravni varnosti. Nasprotno, zdi se, da omogoča, da lahko obravnava zadeve v glavni stvari privede do odločbe, ki je na eni strani skladna z zahtevami iz člena 19(1), drugi pododstavek, PEU, na drugi strani pa s pravico zadevnih posameznikov do poštenega sojenja v razumnem roku.
- 72 V teh okoliščinah se predložitveno sodišče v zadevi C-615/20 lahko utemeljeno vzdrži uporabe spornega sklepa, tako da lahko s tega vidika nadaljuje obravnavo zadeve iz postopka v glavni stvari v sedanjih sestavi, ne da bi sodni organi, pristojni za imenovanje in spremembo sestave senatov nacionalnega sodišča, to lahko ovirali.
- 73 Glede na vse navedeno je treba na četrto vprašanje, postavljeno v zadevi C-615/20, odgovoriti, da je treba člen 19(1), drugi pododstavek, PEU, načelo primarnosti prava Unije in načelo lojalnega sodelovanja, določeno v členu 4(3) PEU, razlagati tako, da
- se lahko na eni strani sestava senata nacionalnega sodišča, ki odloča o zadevi in ki jo sestavlja sodnik posameznik, zoper katerega je organ, katerega neodvisnost in nepristranskost nista zagotovljeni, sprejel sklep, s katerim je bil dovoljen začetek kazenskega pregona navedenega sodnika posameznika ter s katerim sta bila odrejena njegov suspenz in znižanje njegove plače, utemeljeno vzdrži uporabe takega sklepa, ki ovira izvajanje njene pristojnosti v tej zadevi, in
 - se morajo na drugi strani tudi sodni organi, ki so pristojni na področju imenovanja in spremembe sestave senatov tega nacionalnega sodišča, vzdržati uporabe tega sklepa, ki navedeni sestavi senata preprečuje izvajanje te pristojnosti.

Prvo in tretje vprašanje ter prvi del četrtega vprašanja v zadevi C-671/20

- 74 Predložitveno sodišče v zadevi C-671/20 s prvim in tretjim vprašanjem ter prvim delom četrtega vprašanja, ki se nanaša na pogoje za imenovanje članov disciplinskega senata, ki jih je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 19(1), drugi pododstavek, PEU ter načela primarnosti prava Unije, lojalnega sodelovanja in pravne varnosti razlagati tako, da
- se mora na eni strani sestava senata nacionalnega sodišča – ki ji je bila zadeva, ki je bila dotlej dodeljena drugi sestavi senata tega sodišča, predodeljena zaradi sklepa, ki ga je sprejel organ, katerega neodvisnost in nepristranskost nista zagotovljeni, in s katerim je bil dovoljen začetek kazenskega pregona sodnika posameznika, ki sestavlja zadnjemavedeno sestavo senata, ter s katerim sta bila odrejena njegov suspenz in znižanje njegove plače – vzdržati uporabe tega sklepa in prenehati nadaljnjo obravnavo navedene zadeve ter

- morajo na drugi strani sodni organi, pristojni na področju imenovanja in spremembe sestave senatov tega nacionalnega sodišča, v podobnem primeru to isto zadevo predodeliti sestavi senata, ki je bila prvotno pristojna za njeno obravnavo.
- 75 Iz predložitvene odločbe v zadevi C-671/20 je razvidno, da je po sprejetju spornega sklepa, s katerim je bil dovoljen začetek kazenskega pregona sodnika I. T. in odrejen njegov suspenz, predsednik Sąd Okręgowy w Warszawie (regionalno sodišče v Varšavi) na podlagi člena 47b(1) in (3) zakona o organizaciji splošnih sodišč izdal odredbo, s katero je predsednico oddelka, v katerem je zasedal sodnik I. T., pooblastil, da spremeni sestavo senata sodišča v zadevah, dodeljenih temu sodniku, razen v zadevi, v kateri se je navedeni sodnik I. T. obrnil na Sodišče s predlogom za sprejetje predhodne odločbe, ki je predmet zadeve C-615/20. Ta predsednica oddelka je z uporabo informacijskega orodja, določenega v ta namen, sprejela sklep o predodelitvi zadeve iz postopka v glavni stvari drugi sestavi senata, in sicer predložitvenemu sodišču v navedeni zadevi C-671/20.
- 76 Iz preudarkov, na katerih temelji odgovor na četrto vprašanje, ki je bilo postavljeno v zadevi C-615/20, izhaja, da neposredni učinek člena 19(1), drugi pododstavek, PEU pomeni, da nacionalna sodišča zavrnejo uporabo sklepa, ki v nasprotju z navedeno določbo povzroči suspenz sodnika, če je to nujno glede na zadevni postopkovni položaj, da se zagotovi primarnost prava Unije.
- 77 Da bi se zagotovila učinkovitost člena 19(1), drugi pododstavek, PEU, ta obveznost velja zlasti za sestavo senata sodišča, ki bi ji bila zadevna zadeva dodeljena zaradi takega sklepa, zato se mora ta sestava senata vzdržati odločanja o tej zadevi (glej v tem smislu sodbo z dne 22. marca 2022, Prokurator Generalny in drugi (Disciplinski senat vrhovnega sodišča – Imenovanje), C-508/19, EU:C:2022:201, točka 74). Navedena obveznost zavezuje tudi organe, pristojne za imenovanje in spremembo sestave senatov nacionalnega sodišča, ki morajo zato isto zadevo predodeliti sestavi senata, ki je o zadevi prvotno odločala.
- 78 V obravnavanem primeru se iz razloga, navedenega v točki 70 te sodbe, ni mogoče uspešno sklicevati na noben preudarek, ki se nanaša na načelo pravne varnosti ali na domnevno pravnomočnost navedenega sklepa.
- 79 V zvezi s tem je treba poudariti, da je bil postopek v glavni stvari v navedeni zadevi – kot je razvidno iz predložitvene odločbe v zadevi C-671/20 in drugače od drugih zadev, dodeljenih sodniku I. T., ki naj bi bile medtem prav tako predodeljene drugim sestavam senata, vendar naj bi se njihov preizkus nadaljeval ali celo končal, odvisno od primera, s sprejetjem odločbe teh novih sestav senatov – prekinjen do izdaje te sodbe. V teh okoliščinah se zdi, da nadaljevanje tega postopka s strani sodnika I. T. omogoča, da se kljub zamudi zaradi spornega sklepa sprejme odločba, ki je hkrati skladna z zahtevami iz člena 19(1), drugi pododstavek, PEU in z zahtevami, ki izhajajo iz pravice zadevnega posameznika do poštenega sojenja.
- 80 Glede na vse navedeno je treba na prvo in tretje vprašanje ter na prvi del četrtega vprašanja v zadevi C-671/20 odgovoriti, da je treba člen 19(1), drugi pododstavek, PEU ter načeli primarnosti prava Unije in lojalnega sodelovanja razlagati tako, da
- se mora na eni strani sestava senata nacionalnega sodišča – ki ji je bila zadeva, ki je bila dotlej dodeljena drugi sestavi senata tega sodišča, predodeljena zaradi sklepa, ki ga je sprejel organ, katerega neodvisnost in nepristranskost nista zagotovljeni, in s katerim je bil dovoljen začetek kazenskega pregona sodnika posameznika, ki sestavlja zadnjemavedeno sestavo senata sodišča,

ter s katerim sta bila odrejena njegov suspenz in znižanje njegove plače, in ki se je odločila, da prekine odločanje v tej zadevi, dokler Sodišče ne sprejme predhodne odločbe – vzdržati uporabe tega sklepa in prenehati nadaljnjo obravnavo navedene zadeve ter

- morajo na drugi strani sodni organi, pristojni na področju imenovanja in spremembe sestave senatov nacionalnega sodišča, v takem primeru to isto zadevo predodeliti sestavi senata, ki je bila prvotno pristojna za njeno obravnavo.

Drugo vprašanje in drugi del četrtega vprašanja za predhodno odločanje v zadevi C-671/20

- 81 Predložitveno sodišče v zadevi C-671/20 z drugim vprašanjem in drugim delom četrtega vprašanja, ki se nanaša na pogoje za imenovanje članov Trybunał Konstytucyjny (ustavno sodišče), ki ju je treba preučiti skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 19(1), drugi pododstavek, PEU ter načeli primarnosti prava Unije in lojalnega sodelovanja razlagati tako, da nasprotujejo
- na eni strani, nacionalnim določbam, ki nacionalnemu sodišču prepovedujejo – sicer se sodnikom tega nacionalnega sodišča naložijo disciplinske sankcije – da bi preučilo zavezujočo naravo akta, ki ga je sprejel organ, katerega neodvisnost in nepristranskost nista zagotovljeni, in s katerim je bil dovoljen začetek kazenskega pregona sodnika ter s katerim sta bila odrejena njegov suspenz in znižanje njegove plače, ter da se po potrebi vzdrži uporabe tega akta, in
 - na drugi strani, sodni praksi ustavnega sodišča, v skladu s katero akti o imenovanju sodnikov, ki sestavljajo tak organ, ne morejo biti predmet sodnega nadzora, ker navedena sodna praksa to isto preučitev preprečuje.
- 82 Na prvem mestu, v zvezi z nacionalnimi določbami, na katere se je sklicevalo predložitveno sodišče v zadevi C-671/20, je treba poudariti, da določbe člena 42a(1) in (2) zakona o organizaciji splošnih sodišč za navedena sodišča med drugim določajo prepovedi izpodbijanja legitimnosti sodišč ali presoje zakonitosti imenovanja sodnika oziroma njegove pristojnosti za izvajanje nalog na področju izvajanja sodne oblasti. Glede določb člena 107(1), točka 3, tega zakona se med drugim za vse akte sodnikov splošnih sodišč, s katerimi se izpodbija učinkovitost imenovanja sodnika, šteje, da so disciplinske kršitve.
- 83 Vendar pa, kot je razvidno iz pojasnil tega predložitvenega sodišča, zadnjenavedeno meni, da lahko takšne nacionalne določbe predstavljajo oviro temu, da bi se lahko izreklo glede neobstoja zavezujoče narave takega akta, kot je sporni sklep, in se po potrebi vzdržalo njegove uporabe, kljub temu, da bi bilo k temu zavezano glede na odgovor Sodišča na ostala vprašanja. Predložitveno sodišče namreč meni, da bi se s takšnim delovanjem izpodbijala legitimnost pravosodnega organa, in sicer disciplinskega senata, ter resno ogrozilo njegovo delovanje. Takšna preučitev zavezujoče narave spornega sklepa naj bi hkrati zahtevala, da to predložitveno sodišče presodi zakonitost imenovanj sodnikov, ki sestavljajo navedeni senat, in njihovo pristojnost za opravljanje nalog na področju izvajanja sodne oblasti ter da se izreče o učinkovitosti navedenih imenovanj.
- 84 V zvezi s tem je iz odgovora na prvo in tretje vprašanje ter prvi del četrtega vprašanja, ki so bila postavljena v zadevi C-671/20, razvidno, da se morajo nacionalna sodišča, ki so pozvana, da uveljavijo sklep, ki v nasprotju s členom 19(1), drugi pododstavek, PEU vključuje suspenz sodnika, vzdržati uporabe takega sklepa, kadar je to nujno glede na zadevni postopkovni položaj, da se zagotovi primarnost prava Unije.

- 85 V teh okoliščinah nacionalnemu sodišču po definiciji ni mogoče preprečiti, da opravlja naloge, ki so mu tako zaupane s Pogodbami, in da spoštuje obveznosti, ki jih ima na podlagi Pogodb, tako da se uveljavi določba, kot je člen 19(1), drugi pododstavek, PEU, niti ni mogoče šteti, da gre za disciplinsko kršitev sodnikov, ki zasedajo na takem sodišču (glej v tem smislu sodbo Komisija/Poljska (Neodvisnost in zasebno življenje sodnikov), točka 132).
- 86 Sodišče je tako v sodbi Komisija/Poljska (Neodvisnost in zasebno življenje sodnikov) iz razlogov, navedenih v točkah od 198 do 219 te sodbe, in kot je razvidno iz točke 3 njenega izreka, presodilo, da Republika Poljska s tem, da je sprejela in ohranila v veljavi člen 42a(1) in (2) zakona o organizaciji splošnih sodišč, na podlagi katerega je vsem nacionalnim sodiščem prepovedano preveriti, ali so izpolnjene zahteve, ki iz prava Unije izhajajo v zvezi z jamstvom neodvisnega in nepristranskega ter z zakonom predhodno ustanovljenega sodišča, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi določb člena 19(1), drugi pododstavek, PEU in člena 47 Listine ter na podlagi načela primarnosti prava Unije.
- 87 Sodišče je v isti sodbi iz razlogov, navedenih v točkah od 125 do 163 zadnjenavedene sodbe, in kot je razvidno iz točke 2 izreka te sodbe, presodilo tudi, da Republika Poljska s tem, da je sprejela in ohranila v veljavi člen 107(1), točki 2 in 3, zakona o organizaciji splošnih sodišč, ki omogoča, da se preverjanje izpolnjevanja zahtev Unije po neodvisnem in nepristranskem ter z zakonom predhodno ustanovljenem sodišču opredeli kot disciplinska kršitev, zlasti ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 19(1), drugi pododstavek, PEU v povezavi s členom 47 Listine.
- 88 V točkah 56, 58 in od 61 do 64 te sodbe pa je bilo že opozorjeno, da ob upoštevanju veljavnosti sodb, s katerimi Sodišče ugotovi takšno neizpolnitev obveznosti, ter neposrednega učinka člena 19(1), drugi pododstavek, PEU in načela primarnosti prava Unije nacionalna sodišča in torej med drugim predložitveno sodišče v zadevi C-671/20 v zadevah, ki so jim predložene, ne smejo uporabiti nacionalnih določb, za katere je bilo ugotovljeno, da so v nasprotju z navedeno določbo prava Unije. Iz tega sledi, da zadevne nacionalne določbe, zlasti pa zadevne prepovedi, ki jih te določbe določajo za splošna sodišča, temu predložitvenemu sodišču ne morejo preprečiti, da preuči zavezujočo naravo spornega sklepa in zavrne njegovo uporabo, kot to mora storiti.
- 89 Na drugem mestu, v zvezi s sodno prakso Trybunał Konstytucyjny (ustavno sodišče), na katero se je sklicevalo predložitveno sodišče, je iz pojasnil tega sodišča razvidno, da meni, da ta sodna praksa prav tako preprečuje, da bi lahko preučilo okoliščine, v katerih so bila opravljena imenovanja članov disciplinskega senata, da bi se prepričalo o neodvisnosti in nepristranskosti tega organa ter po potrebi ugotovilo, da se sporni sklep ne uporablja.
- 90 V zvezi s tem in ne da bi bilo treba preučiti drugi del četrtega vprašanja, ki se nanaša na pogoje za imenovanje članov tega ustavnega sodišča, zadostuje opozoriti, da glede na neposredni učinek člena 19(1), drugi pododstavek, PEU načelo primarnosti prava Unije nacionalnim sodiščem nalaga, da ne uporabijo nobene nacionalne sodne prakse, ki je v nasprotju s to določbo prava Unije, kot jo razlaga Sodišče (glej v tem smislu sodbo Komisija/Poljska (Neodvisnost in zasebno življenje sodnikov), točka 78 in navedena sodna praksa).
- 91 Poleg tega je treba opozoriti, da če bi nacionalno sodišče po sodbah, ki jih izda Sodišče, ugotovilo, da je sodna praksa ustavnega sodišča v nasprotju s pravom Unije, to, da tako nacionalno sodišče v skladu z načelom primarnosti tega prava te sodne prakse ne uporabi, tudi ne sme povzročiti uveljavljanja njegove disciplinske odgovornosti (sodba Komisija/Poljska (Neodvisnost in zasebno življenje sodnikov), točka 151 in navedena sodna praksa).

- 92 Tako se bo predložitveno sodišče v zadevi C-671/20 moralo vzdržati uporabe nacionalnih določb, navedenih v točkah 86 in 87 te sodbe, ter sodne prakse Trybunał Konstytucyjny (ustavno sodišče), navedene v točki 89 iste sodbe, če bi se izkazalo, da navedene določbe in navedena sodna praksa temu predložitvenemu sodišču preprečujejo, da ne uporabi spornega sklepa in zato ne odloči o zadevi iz postopka v glavni stvari.
- 93 Glede na vse zgornje preudarke je treba na drugo vprašanje, postavljeno v zadevi C-671/20, odgovoriti, da je treba člen 19(1), drugi pododstavek, PEU ter načeli primarnosti prava Unije in lojalnega sodelovanja razlagati tako, da nasprotujejo
- na eni strani, nacionalnim določbam, ki nacionalnemu sodišču prepovedujejo – sicer se sodniku tega nacionalnega sodišča naložijo disciplinske sankcije – da bi preučilo zavezujočo naravo akta, ki ga je sprejel organ, katerega neodvisnost in nepristranskost nista zagotovljeni, in s katerim je bil dovoljen začetek kazenskega pregona sodnika ter s katerim sta bila odrejena njegov suspenz in znižanje njegove plače, ter da se po potrebi vzdrži uporabe tega akta, in
 - na drugi strani, sodni praksi ustavnega sodišča, v skladu s katero akti o imenovanju sodnikov ne morejo biti predmet sodnega nadzora, ker navedena sodna praksa to isto preučitev preprečuje.

Stroški

- 94 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

- 1. Člen 19(1), drugi pododstavek, PEU je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalnim določbam, s katerimi je organu, katerega neodvisnost in nepristranskost nista zagotovljeni, podeljena pristojnost, da izda dovoljenje za začetek kazenskih postopkov zoper sodnike splošnih sodišč in da v primeru izdaje takega dovoljenja zadevne sodnike suspendira ter zniža njihovo plačo za obdobje navedenega suspenza.**
- 2. Člen 19(1), drugi pododstavek, PEU, načelo primarnosti prava Unije in načelo lojalnega sodelovanja, določeno v členu 4(3) PEU, je treba razlagati tako, da**
 - se lahko na eni strani sestava senata nacionalnega sodišča, ki odloča o zadevi in ki jo sestavlja sodnik posameznik, zoper katerega je organ, katerega neodvisnost in nepristranskost nista zagotovljeni, sprejel sklep, s katerim je bil dovoljen začetek kazenskega pregona tega sodnika posameznika ter s katerim sta bila odrejena njegov suspenz in znižanje njegove plače, utemeljeno vzdrži uporabe takega sklepa, ki ovira izvajanje njene pristojnosti v tej zadevi, in
 - morajo na drugi strani tudi sodni organi, ki so pristojni na področju imenovanja in spremembe sestave senatov tega nacionalnega sodišča, zavrniti uporabo tega sklepa, ki navedeni sestavi senata preprečuje izvajanje te pristojnosti.
- 3. Člen 19(1), drugi pododstavek, PEU ter načeli primarnosti prava Unije in lojalnega sodelovanja je treba razlagati tako, da**

- se mora, na eni strani, sestava senata nacionalnega sodišča – ki ji je bila zadeva, ki je bila dotlej dodeljena drugi sestavi senata tega sodišča, predodeljena zaradi sklepa, ki ga je sprejel organ, katerega neodvisnost in nepristranskost nista zagotovljeni, in s katerim je bil dovoljen začetek kazenskega pregona sodnika posameznika, ki sestavlja zadnjenavedeno sestavo senata sodišča, ter s katerim sta bila odrejena njegov suspenz in znižanje njegove plače, in ki se je odločila, da prekine odločanje v tej zadevi, dokler Sodišče ne sprejme predhodne odločbe – vzdržati uporabe tega sklepa in prenehati nadaljnjo obravnavo navedene zadeve ter
- morajo, na drugi strani, sodni organi, pristojni na področju imenovanja in spremembe sestave senatov nacionalnega sodišča, v takem primeru to isto zadevo predodeliti sestavi senata, ki je bila prvotno pristojna za njeno obravnavo.

4. Člen 19(1), drugi pododstavek, PEU ter načeli primarnosti prava Unije in lojalnega sodelovanja je treba razlagati tako, da nasprotujejo

- na eni strani, nacionalnim določbam, ki nacionalnemu sodišču prepovedujejo – sicer se sodniku tega nacionalnega sodišča naložijo disciplinske sankcije – da bi preučilo zavezujočo naravo akta, ki ga je sprejel organ, katerega neodvisnost in nepristranskost nista zagotovljeni, in s katerim je bil dovoljen začetek kazenskega pregona sodnika ter s katerim sta bila odrejena njegov suspenz in znižanje njegove plače, ter da se po potrebi vzdrži uporabe tega akta, in
- na drugi strani, sodni praksi ustavnega sodišča, v skladu s katero akti o imenovanju sodnikov ne morejo biti predmet sodnega nadzora, ker navedena sodna praksa to isto preučitev preprečuje.

Podpisi